

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 8776

гр. София, 13.10.2023 г.

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 13.10.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Мария Шишкова

ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков

Луиза Христова

като разгледа дело номер **3996** по описа за **2023** година докладвано от съдия Мария Шишкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от АПК във вр. чл. 248 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК във вр. чл. 63д, ал. 1 и ал. 2 от ЗАНН.

С Решение № 5574 от 13.09.2023 г. постановено по КАХД № 3996/2023 г. е оставено в сила Решение № 1062 от 02.03.2023 г. по НАХД № 3827/2023 г. по описа на СРС, НО, 136 състав. В тежест на касатора, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН във вр. чл. 143, ал. 1 от АПК, е възложено заплащането на направените разноси от ответника за адвокатско възнаграждение на процесуалния му представител. При определяне на размера на възнаграждението, съдът е отчел фактическата и правна сложност на казуса, участието на процесуалния представител в проведените процесуални действия и е уважил възражението за прекомерност, направено от пълномощника на касатора.

С Молба от 26.09.2023 г. пълномощникът на ответника в касационното производство - адв. И. Г. е направил искане, по реда на чл. 248, ал. 1 от ГПК във вр. чл. 144 от АПК, за изменение на постановеното решение в частта за разноските. Изложил е съображения за неправилност на постановения съдебен акт по отношение приложението на разпоредбата на чл. 35а от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Сочи за приложима нормата на чл. 8, ал. 2, т. 3 от Наредбата и счита, че размера на заплатеното от доверителя му възнаграждение за процесуално представителство в касационното производство е съобразен с минималния определен в тази норма. Прави искане в такъв смисъл следва да бъде изменено решението по делото.

Процесуалният представител на касатора е изразил становище за неоснователност на направеното искане в молбата на процесуалния представител на ответника по жалбата.

Административен съд – София – град, XXIII касационен състав, след като обсъди становището на страните, с оглед на приложените доказателства по делото, прие за

установено:

Искането за изменение на постановеното решение по реда на чл. 248, ал. 1 предл. второ от ГПК във вр. чл. 144 от АПК е процесуално допустимо – подадено е в предвидения от закона срок, от процесуално легитимирана страна.

Разгледано по същество – искането е НЕОСНОВАТЕЛНО.

С измененията, обнародвани в ДВ, бр. 88 от 04.11.2022 г. на Наредба № 1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, е създадена нова норма на чл. 35а, която е включена в Раздел V – Възнаграждение за участие в специално уредени със закон производства за една инстанция, която предвижда, че за представителство, защита и съдействие на задържано лице по Закона за Министерство на вътрешните работи се дължи минимално възнаграждение в размер на 300 лева. Конкретният казус е с предмет оспорване на Заповед за задържане на лице, поради което за процесуалното му представителство пред съда за една инстанция минималното адвокатско възнаграждение следва да бъде определен именно в съответствие със специалната норма, която дерогира приложението на общите от Раздел III – Възнаграждения по граждански и административни дела за една инстанция.

Мотивиран от изложеното, съдът счете искането на процесуалния представител на ответника за изменение на съдебното решение в частта за разноските за неоснователно, поради което

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв. И. Г., пълномощник на ответника по касационната жалба И. Т. за изменение на постановеното Решение № 5574/13.09.2023 г. по КАХД № 3996/2023 г. по описа на АССГ в частта за разноските.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: